HØRING

Til: Erhvervsministeriet

Udarbejdet af: Annette Mikkelsen - ami@finansforbundet.dk

Dato: 24. september 2026

Vedr.: Høring over forslag til forordning om Industrial Accelerator Act, COM(2026)100

Finansforbundet takker for muligheden for at afgive høringssvar til Kommissionens forslag til forordning om Industrial Accelerator Act. Finansforbundet støtter overordnet, at EU søger at reducere strategiske afhængigheder, styrke europæisk robusthed og fremme investeringer, produktion og beskæftigelse i Europa. Forslaget peger i den rigtige retning ved at koble økonomisk sikkerhed, værdikæder, produktion, offentlige indkøb og beskæftigelse tættere sammen.

Resumé

Finansforbundet støtter EU's ambition om at styrke økonomisk sikkerhed, reducere strategiske afhængigheder og fremme robusthed gennem lokal kapacitet, investeringer og kompetenceopbygning. Industrial Accelerator Act markerer et vigtigt skifte, hvor arbejdsstyrke og høj-kvalitetsjob ses som en del af robusthed.

Forslaget har imidlertid et snævert fokus på fremstillingsindustrien, selv om servicesektorerne fylder mest økonomisk og beskæftigelsesmæssigt. Finansforbundet finder det centralt at fremhæve tre overordnede pointer:

- Samfundskritiske servicesektorer, herunder finansiel og digital infrastruktur, bør indgå i samme robusthedslogik som industriel produktion.
- Det bør være et grundlæggende princip, at kritiske funktioner ikke outsources eller gøres tredjelandsafhængige på en måde, der svækker kontrol, tilsyn og genopretning.

- Arbejdsmarked og kompetencer er centrale for samfundets modstandsdygtighed og bør behandles som et selvstændigt og bindende krav – ikke blot som et frivilligt hensyn.

Overordnet vurdering

Finansforbundet ser positivt på, at Kommissionen med forslaget søger at skabe stærkere europæiske værdikæder og større modstandsdygtighed i strategiske sektorer, og at forslaget eksplicit kobler industripolitik til høj-kvalitetsjob, kapacitetsopbygning og regional udvikling. Denne tilgang er vigtig og bør fastholdes i den videre behandling.

Finansforbundet finder dog, at forslaget afspejler en fortsat strukturel skævhed i EU's erhvervspolitiske tilgang: opmærksomheden er i høj grad rettet mod fremstillingsindustrien, mens servicesektorerne – der udgør den største del af både beskæftigelsen og den økonomiske værdiskabelse i EU – fortsat står relativt svagt i EU's industripolitiske tænkning. Dette afspejler sig også konkret i definitionen af „industrial manufacturing project“, som er knyttet til NACE-kode C (manufacturing), samt i forordningens sektorlogik, der retter sig mod energiintensive industriprodukter, nettonulteknologier og visse automotive komponenter.

Kritiske funktioner, outsourcing og tredjelandsafhængighed

Et af de væsentligste principielle spørgsmål i forslaget handler om, hvor grænserne for outsourcing og tredjelandsafhængighed skal gå i samfundskritiske funktioner. Finansforbundet finder, at der bør gælde et grundlæggende princip: kritiske funktioner – både i industriel produktion og i samfundskritiske servicesektorer – må ikke blive så outsourcede eller tredjelandsafhængige, at reel genopretning, demokratisk kontrol og effektivt tilsyn svækkes i praksis.

Dette gælder ikke alene for industrielle værdikæder, men i høj grad også for finansiel og digital infrastruktur, der er afgørende for samfundets daglige funktion. En høj grad af outsourcing og koncentration af kritiske driftsfunktioner hos tredjelandsleverandører indebærer risici, som ikke alene er kommercielle, men også sikkerhedsmæssige, tilsynsmæssige og demokratiske.

Robusthed afhænger ikke alene af tekniske løsninger og kontraktuelle rammer, men i høj grad af, hvor kritisk driftsviden, beslutningskompetence og ansvar er forankret, samt om der findes en kvalificeret og tilgængelig arbejdsstyrke, som kan sikre stabil drift, krisehåndtering og genopretning. Finansforbundet anbefaler derfor, at dette princip afspejles eksplicit i forordningens tekst og i den videre behandling.

Finansforbundet vil i den forbindelse fremhæve, at udfordringen ikke er begrænset til afhængighed af tredjelande. For kritisk finansiel infrastruktur gælder, at

outsourcing og fragmentering af kompetencer også kan udgøre et reelt robusthedsproblem, selv når det sker inden for EU's grænser. Den finansielle sektor er et centralt eksempel: når nøglefunktioner – herunder drift, risikostyring, compliance og kundenære beslutninger – flyttes væk fra det marked, der betjenes, svækkes den lokale forankring og markedsnærheden, som er afgørende for et velfungerende og tillidsskabende finansielt system. Effektiv regulering, tilsyn og krisehåndtering forudsætter, at kritiske kompetencer og beslutningskraft er til stede i det enkelte EU-land – ikke blot et sted i Unionen. Finansforbundet anbefaler derfor, at forordningen og den videre behandling tager højde for, at geografisk fragmentering af nøglefunktioner inden for EU kan indebære de samme tilsynsmæssige og operationelle risici som outsourcing til tredjelande, og at der stilles krav om lokal forankring af kritiske kompetencer i de relevante sektorer.

Samfundskritiske servicesektorer og robusthed

EU's robusthedsdagsorden er ikke fuldt dækkende, hvis den alene beskytter industriens værdikæder, men ikke de serviceinfrastrukturer og kompetencemiljøer, som resten af økonomien og samfundet hviler på. Finansforbundet deler den vurdering, som bl.a. fremføres af UNI Europa, at EU i stigende grad bør udvikle en sammenhængende industripolitik også for servicesektorerne, herunder samfundskritiske serviceinfrastrukturer.

Finansforbundet anbefaler, at regeringen i den videre behandling arbejder for, at robusthed og økonomisk sikkerhed også kommer til at omfatte samfundskritiske serviceinfrastrukturer og ikke alene industriproduktion. EU's konkurrenceevne, modstandsdygtighed og økonomiske sikkerhed afhænger også af stærke serviceøkosystemer, kompetencer og social robusthed.

Arbejdsmarked og kompetencer som del af robusthed

Finansforbundet finder det væsentligt, at arbejdsmarked og kompetencer betragtes som en integreret del af samfundets og økonomiens robusthed. Forslaget viser, at Kommissionen anerkender arbejdsstyrke, lokal kapacitetsopbygning og kompetenceudvikling som legitime politiske hensyn ved vurderingen af strategiske investeringer. Finansforbundet vurderer, at denne tilgang med fordel kan anvendes bredere – både i fremstillingssektoren og i samfundskritiske servicesektorer.

Særligt om artikel 18

Finansforbundet finder det positivt, at Kommissionen i artikel 18 anerkender beskæftigelse, træning og kapacitetsopbygning som relevante hensyn ved udenlandske direkte investeringer. Det fremgår af artikel 18, stk. 2, at investeringsmyndigheden kun må godkende investeringer, der opfylder fire ud af seks kriterier, og litra (e) indeholder krav om, at mindst 50 % af arbejdsstyrken i

investeringen skal bestå af „Union workers“ på tværs af drifts-, tekniske, ledelsesmæssige og tilsynsmæssige funktioner, ledsaget af træning og kapacitetsopbygning.

Finansforbundet vurderer imidlertid, at bestemmelsen er uklart udformet og bør forbedres på to punkter:

- Den dobbeltkonstruktion, der fremgår af artikel 18, stk. 2 og stk. 3, er unødigt uklar: beskæftigelseskravet fremstår både som ét frivilligt kriterium i en 4-af-6-model og som et obligatorisk krav. Dette bør forenkles, så det står utvetydigt, at beskæftigelse, træning og kompetenceopbygning er et selvstændigt og bindende krav.

- Et kvantitativt krav om 50 % Union workers er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at sikre reel europæisk forankring af kritiske kompetencer, nøglefunktioner og ordentlige arbejdsvilkår. Finansforbundet anbefaler, at kravet udvides med kvalitative kriterier om kompetenceforankring, respekt for social dialog og medarbejderinddragelse, og at der særligt ses på nøglefunktioner og kritiske kompetencer – ikke alene det samlede antal ansatte

Offentlige indkøb som strategisk redskab

Finansforbundet finder det relevant, at Industrial Accelerator Act også ses i sammenhæng med EU's regler og praksis for offentlige indkøb. Offentlige indkøb er et centralt politisk redskab til at understøtte EU's mål om økonomisk sikkerhed, robusthed og strategisk autonomi. Finansforbundet støtter den retning, hvor offentlige midler i højere grad understøtter robuste europæiske værdikæder, beskæftigelse og samfundsmæssig modstandsdygtighed.

Finansforbundet bemærker dog, at effekten af offentlige indkøbskrav kan blive begrænset, hvis undtagelserne bliver for brede. Kontraherende myndigheder kan efter artikel 11, stk. 3 undlade at anvende kravene bl.a. ved manglende konkurrence, uforholdsmæssige meromkostninger eller teknisk inkompatibilitet, og omkostningsforskelle over 25 % kan formodes at være uforholdsmæssige. Det giver en reel risiko for, at hensynet til kortsigtet pris får forrang over strategiske hensyn. Finansforbundet anbefaler, at regeringen arbejder for, at undtagelserne ikke udhuler effekten af de strategiske indkøbskrav.

Dertil bør offentlige indkøbskrav også gælde for samfundskritiske serviceydelser, herunder digitale og finansielle services – ikke alene for industrielle produkter.

Finansforbundets anbefalinger

Finansforbundet anbefaler samlet, at regeringen i den videre behandling arbejder for:

- at servicesektorerne i højere grad tænkes ind i EU's strategiske konkurrenceevne- og industripolitik, herunder kritisk finansiel og digital infrastruktur,
- at det fastlægges som et tydeligt princip i forordningen, at kritiske funktioner ikke må outsources eller gøres tredjelandsafhængige på en måde, der svækker kontrol, tilsyn og genopretning,
- at det anerkendes, at geografisk fragmentering af nøglefunktioner inden for EU kan indebære de samme tilsynsmæssige og operationelle risici som outsourcing til tredjelande, og at der stilles krav om lokal forankring af kritiske kompetencer i de enkelte EU-lande – særligt i den finansielle sektor, hvor nærheden til markedet er afgørende for effektivt tilsyn og krisehåndtering,
- at artikel 18 præciseres, så beskæftigelse, træning og kompetenceopbygning fremgår klart som bindende krav – og udbygges med kvalitative kriterier om kompetenceforankring og social dialog,
- at offentlige indkøb bruges aktivt som et strategisk redskab, men med opmærksomhed på, at undtagelserne ikke må udhule effekten,
- og at sociale hensyn, medarbejderinddragelse og kompetenceforankring styrkes generelt i forslaget.